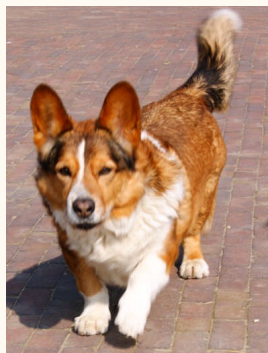

Het woord nieuwsbrief zegt het al, je brengt nieuwtjes en dat zijn leuke en soms minder leuke dingen.

24 Juni jl. hebben we onze Jimmy in moeten laten slapen. Hij is bijna dertien jaar geworden. Jimmy had al langer stijvere gewrichten, stond moeilijk op en zwalkte dan even met zijn achterlijf, hij had geen pijn, het was ouderdom.

De dag ervoor liep Jimmy door de kamer en wilde gaan liggen, viel eigenlijk om, stond weer op en viel weer om, nu om niet meer overeind te komen. Jimmy probeerde het nog maar het lukt niet meer. De dierenarts hinkte op twee gedachten, een hersenbloeding of een zenuwknop hoog in de nek. Hij heeft nog medicatie gekregen in de hoop dat er in de eerste vierentwintig uur functieverbeteringen zouden optreden, toch moesten we rekening houden met het onvermijdelijke. Dit bleek

de volgende ochtend waarheid, hij kon alleen zijn kop nog bewegen en zwaaien met zijn staart. We moesten een zeer vervelende beslissing nemen. Jimmy hebben we in de tuin begraven op de plek waar hij het meeste lag.

We hebben de inwoners en naschoolse erbij betrokken. Ze waren elk op hun manier verdrietig. Iedereen heeft op zijn eigen wijze afscheid genomen, tekeningen gemaakt verhaaltje geschreven, of een gedenkteken gemaakt.

Het lijkt voor anderen misschien wat overdreven allemaal, toch houden we in acht dat de aan ons toevertrouwde jongeren vormen van autisme hebben en dit op hun wijze willen verwerken. De dood komt in ieder leven voor, mens, dier, ver weg of dichtbij, het weg houden is net doen of het niet bestaat.

Jimmy laat voor mij (Ed) in het bijzonder een lege plek achter, hij was overal waar ik was, het was "*me and my shadow*" en dan mis ik toch mijn maatje.

Nu maar weer iets leukers, de laatste judo training voor de zomervakantie mochten de jongens examen doen voor een band of slip en jawel hoor iedereen geslaagd. Uiteraard met dank aan meester Dick van judovereniging Zuidland-Heenvliet. Hij krijgt het dan toch maar voor elkaar om de jongens fysiek met elkaar bezig te laten zijn en op een speelse manier judo te leren. Meester Dick (de Hoog) heeft wat jaren terug een lintje mogen ontvangen voor het werk dat hij via zijn sportschool voor jongeren doet. Hij is het ook die het initiatief heeft genomen om voor onze jongeren apart lessen te gaan geven. De jongens gaan altijd met plezier naar de judo lessen toe.

Voor de zomervakantie hebben de jongens op hun scholen toetsten en repetities gemaakt met het gevolg dat ze allemaal weer een stapje verder zijn. Lieke heeft haar stage bij ons afgerond en jawel met glans geslaagd, heel goed, van harte gefeliciteerd. Begeleider (zoon) Edward heeft zich net als Lieke ingeschreven voor een HBO-studie, allebei succes gewenst. Begeleidsters Robin en Shannon zijn ook door naar het volgende jaar, goed bezig allemaal.

Het hele team heeft weer herhaling BHV (bedrijfshulpverlening) gedaan, iedereen weer geslaagd. We hadden deze dag een "lotus patiënt" dat was nog eens wat. Deze man weet goed te spelen wat hij mankeerde. Het was zo echt dat we ons afvroegen of hij niet echt iets mankeerde. Gelukkig maken de instructeurs en de lotus vooraf afspraken over wanneer het spel is of niet. Er is best nog een paar dagen over na gesproken.

Ed heeft zijn certificaat, beheer brandmeldcentrale, behaald zo worden kennis en kunde verder uitgebreid.

Dankbaar zijn we voor de gift in de vorm van speel-materiaal die we ontvingen via Stichting Vrienden van Zorgboerderijen Voorne-Putten.

We hebben drie Kick-bikes ontvangen, het zijn steps met een fietsstuur en groot voorwiel. Sportief bezig zijn en conditie houden en opbouwen.

De gulle schenkers, via de Stichting Vrienden van Zorgboerderijen Voorne-Putten, enorm bedankt!

Iedereen een goede vakantie toegewenst, thuis of elders.

Allemaal weer hartelijk dank voor jullie betrokkenheid in gebed en gedachten. We ervaren de steun en support als een Zegen. Iedereen van harte Gods rijke Zegen toegewenst.

Hartelijke groeten,

Ed en Ria